

ВІСТІ Софіївщини

Вітаємо з Великоднем! Христос Воскрес!

Вітаю з Великоднем!
Христос Воскрес!

Дорогі жителі Софіївщини!
У цей благословенний час прийміть найщиріші вітання з Великим Днем Світлого Христового Воскресіння!
Нехай Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, вселяє спокій у серцях, живить душу та укріплює віру.
Нехай Божа милість та благословення несуть у наші душі, сім'ї та країну – МИР.
Великий день настане ще для нас!
І сонце зійде, й буде в нас погожа днина.
Ми скажемо усі: «Христос Воскрес!»,
«Воістину Воскрес й Воскресне Україна!»

Дмитро ШПЕНОВ, депутат Верховної Ради України.

Дорогі земляки!
Прийміть мої теплі поздоровлення з нагоди прекрасного православного свята – Великодня.
У ці прекрасні квітневі дні, коли оживає природа, коли перше сонячне тепло зігриває твоє серце, так хочеться знайти найтепліші слова, аби сказати їх вам. Але не бачу нічого важливішого, аніж побажати всім миру. Щоб пошвидше закінчилася війна, щоб повернулися в кожную хату ваші діти, сини, чоловіки. Щоб нарешті очистилася наша рідна земля від нанесених ворогом ран. Поки що це тільки побажання. Але треба вірити, що так буде скоро! Права на інше ми просто не маємо! Бо це наша земля, українська. А ми, сільгоспвиробники, зробимо все від нас залежне, аби у кожного був святий хліб на столі.
Кожному здоров'я і щастя! Єднаймося, любімо одне одного. І найголовніше – гордіться, що ми українці. У цій кровопролитній війні ми стоїмо гордо, нам ніколи не буде соромно!

Микола РОЖКО, Заслужений працівник сільського господарства, керівник сільгоспідприємства «Злагода один».

Христос Воскрес!

Шановні жителі Софіївської громади!
Щиро вітаю усіх вас зі світлим святом Воскресіння Христового!
Цьогоріч Великдень ми знову зустрічаємо під час неймовірних випробувань виступаючи проти нашої держави росія. Тож нехай у ці дні Господь оберігає і захищає нашу рідну Україну, нашу громаду й життя кожного українця. Хай Боже благословення завжди буде з нами, українцями, нехай Господь дарує нам свою безмежну любов, надію й незламну віру в перемогу.

Зичу перемоги й надійного мирного неба над Україною. Здоров'я, миру, злагоди, спокою та благополуччя кожній родині. І нехай всіляка біда обходить нас стороною.
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Петро СЕГЕДІЙ, Софіївський селищний голова.

Зі святом Світлого Христового Воскресіння вітаю усіх жителів Девладівської громади!
Нехай передзвін великодніх дзвонів принесе вам лише благі вісті, нехай ваше серце наповниться радістю, а віра допомагає вам долати труднощі.

Христос Воскрес! І це – найбільше свідчення перемоги життя над смертю, світла над темрявою! Сьогодні ми по-новому переживаємо боротьбу добра і зла, ми є свідками і учасниками цього непростого протистояння. Бажаю перемоги і миру, спокою і щастя вам і вашим близьким! Цінуймо прості речі й події, терпляче ставитися до всього, бути вдячними за все те, що маємо.

Олена НЕЛІПА, Девладівський сільський голова.

Щасливих Великодніх Свят!

У ці урочисті святкові дні сердечно вітаю вас, дорогі працівники Девладівського елеватора, фермерського господарства «Людмила», наші пенсіонери та орендодавці, шановні земляки, з Воскресінням Христовим, з Пасхою Христовою! В цей особливий день – вітання й побажання особливі. Але найбільше зичу перемоги й надійного мирного неба над Україною. Щоб закінчилось те зло, що сіє нам ворог, запанував мир, і всі повернулись до своїх домівок. Здоров'я, миру, злагоди, спокою та благополуччя кожній родині. І нехай всіляка біда обходить нас стороною.
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Юрій КУШЕНКО, депутат Девладівської сільської ради, керівник Девладівського елеватора та ФГ «Людмила».

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У цей радісний і світлий день я тепло і щиро вітаю жителів Вакулівської громади зі святом Воскресіння Христового! Щиро зичу, щоб Великодне світло просвітило кожную душу, кожную домівку і родину та скріпило всіх Божим миром. Нехай воскреслий Христос принесе перемогу всій нашій неймовірній Україні – перемогу світла над темрявою, життя над смертю, добра над злом! Адже понад рік ми маємо єдину мрію: вийти із темряви, що принесла в Україну війна. Нехай це свято подарує вам спокій на серці, віру у душі та надію, що завтра буде перемога.
Хай дзвони в церкві ще гучніше дзвонять,
Хай ангел усміхнеться із небес,
Хай навіть кошечки радіють і говорять:
«Христос Воскрес! Воістину Воскрес!»

Артур ШЕВЦОВ, Вакулівський сільський голова.

Шановні жителі дорогої моєї Вакулівщини, працівники і ветерани нашого сільгоспідприємства «Євромоноліт», наші орендодавці! Прийміть мої щирі поздоровлення з нагоди великого і прекрасного нашого Великодня!
Нелегкий час. Важко підібрати слова, але всі ми живемо надією і очікуваннями. Ждемо наших чоловіків, синів, усіх рідних і близьких з перемогою додому. Нехай Господь усіх нас благословить, заступить від лютого, підступного ворога. Бо ми того не варті, щоб так плундрували рідну нашу землю. Нашу українську землю, нашу годувальницю, нашу святиню і гордість!
Нехай усім вам, мої добрі і щирі люди, здоровиться!
Христос Воскрес!

Людмила ЛАКУСТА, керівник сільгоспідприємства «Євромоноліт».

І знову пішов добровольцем

Павло Євгенович Юхимчук родом з Софіївки. У свої 34 роки чоловік знає ціну свободи і волі, адже вдруге добровільно став на захист нашої держави. У 2014-2015 роках добровільно пішов в АТО. Потім, з 2018-го, служив у місцевому районському військкоматі. З початком повномасштабного вторгнення росії в Україну добросовісно виконував покладені на нього обов'язки. Пригадує, який важким був перший місяць війни, вони практично не виходили з військкомату, бажачих захищати країну було багато, чоловіки йшли і йшли. І перші дні продемонстрували й визначили хід війни – наш народ не зламати, перемога за нами.

Павло Євгенович міг би й далі служити у військкоматі. Але не зміг, на фронт пішли побратими. Телефонували і запитували «Де ти?». Тож не довго роздумуючи, вже в квітні 2022-го чоловік брав участь у бойових діях на Ізюмському напрямку у складі 93 окремої механізованої бригади «Холодний Яр».

- Я просто не міг спокійно працювати, знаючи, що мої земляки гинуть там, — говорить Павло Євгенович. — Було важко дивитись в очі матерям, вручаючи повістки їхнім синам...

Від серпня підрозділ Павла працював під Бахмутом. Там точились ближні бої, проти українських захисників воювали вагнерівці. Не раз чоловік був поранений, але щоразу швидко

одужував і повертався на фронт. А в січні під час виконання чергового бойового завдання отримав тяжке осколкове поранення ступні, щиколотки, грудної клітини, повний перелом передпліччя. Дуже близько, приблизно метрів за 300-400, розірвалась 82-а міна, осколками посікла лівий бік, уламки влучили в ногу, спину та перебили руку. Страшно подумати, які б могли бути наслідки, якби не телефон, який буквально врятував воїна від серйозного травмування тулуба, виконавши роль броньової пластини. Чоловік ще трішки пройшов сам, метрів чотириста, доки хлопці не сказали, що в берцю хлюпає кров. Йому наклали два турнікети, ще метрів двадцять пройшов, далі не зміг іти.

Про те, що сталося з нашим земляком, я довідалась з теленовин. Впізнати Павла Юхимчука було не просто, з екрану телевізора дивився мужній захисник, з бородою і вусами, що видавали його старшим. А ще, подумалось, це війна наклали свій відбиток, змінила кожного з нас як зовнішньо, так і внутрішньо. Придивившись уважно, впізнала жителя Софіївки.

І за кілька днів ми вже розмовляємо з ним у редакційному кабінеті. Питань багато, хочеться дізнатися побільше з перших вуст, як там, як хлопці, чи правду нам говорять по новинах. Павло Євгенович показує відео, зняте на фронті, де наші захисники в окопах, п'ють каву, про щось жартують, а позаду чути стрілянину. Це важко сприймати, ніби кадри з якогось кінофільму про війну. Говорить, що в його бригаді настрої позитивні, хлопці розуміють, що війна – це війна, бувають втрати. Але потрібно виконувати свій обов'язок. Люди розуміють, для чого вони це роблять. Дух бригади піднесений. До речі, в одному підрозділі з П.Юхимчуком служить наш земляк, Михайло Михайлович Михайлюк.

Станом здоров'я постійно цікав-

ляться побратими. Часто телефонують. Від них Павло Юхимчук дізнається про ситуацію на фронті. У Бахмуті зараз, каже, йдуть вуличні бої, причому на близькій відстані.

По новинах повідомляють, що у Бахмуті ще залишаються люди. Від евакуації відмовились. Це підтверджує мій співбесідник. Залишились ті, хто обрав позицію очікування, багатьом зовсім байдуже, яка влада прийде.

Зараз Павло Євгенович перебуває у відпустці по пораненню. Через деякий час на нього чекає контрольний знімок руки. Якщо все добре, то планує повернутись на фронт. І дуже цього хоче, там на нього чекають побратими. Тож побажаємо мужньому воїну міцного здоров'я, скорішого одужання, і щоб повернувся додому з радісною звісткою про перемогу. А перемога вже скоро. В цьому він впевнений. Каже, що ми просто не маємо права програти, і не можемо, бо за нами весь світ, вся Європа.

Л.ШИШКО.

Легкої роботи не буває

Відразу хочу сказати, що так, легкої роботи не буває. Тож хочу розповісти про ту роботу, котру виконують працівники, які обслуговують нас питною водою. Комусь, може, здається, що це легка справа, насправді ж це не так.

Не один раз довелось мені спостерігати, як працювали ці робітники у сніг, у дощ. Прорвало трубу, нічого, що трактор трохи відкопає, а далі ж вони у чоботях, рукавицях, з відрами докопуються до труби. Копають муляку, майже руками викидають мокру землю, вибирають воду з ями. А потім вже лагодять магістраль. Якщо у дворі з водою щось трапилось, працівники зразу ремонтують, інколи і своїми запчастинами. Відколи ці люди працюють і нас обслуговують, ми без води ще не були. Найбільше – це півдня, рідко коли день. Сумлінно справляються з обов'язками В.В.Кендюх, А.В.Кулик. Хай і на долі їм буде добре і щоб нас надалі обслуговували вчасно.

Зоя ЦИГАНОК.
с. Кам'янка.

Соцпрацівниця на своєму місці

Більше року в нашому селі Кам'янка обслуговує пенсіонерів та самотніх людей добросовісна соцпрацівниця. Вона завжди привітна, усміхнена, якісно робить свою справу. Це – Тетяна Василівна Венікова.

Незважаючи на примхи погоди, вона виконує свою роботу і в сніг, і в дощ, і в спеку. Приносить пенсіонерам продукти, крупи, борошно, сіль, платить комунальні платежі, отримує пенсії, купує ліки. Вона і води внесе в хату, і поприбирає в будинку, в погребі. Будь-яку іншу роботу виконає сумлінно. Приміром, їде в Софіївку по роботі, то наступного дня завезе велосипедом все необхідне. Внесе води, поміє підлогу, кому необхідно.

А це якось у мене вийшов з ладу телевізор, то Тетяна Василівна по оголошенню знайшла продавця і безкоштовно привезла мені телевізор, з своїм чоловіком установили його.

Обслуговує жінка пенсіонерів різного віку. У кожного свій характер, але жінка має терпіння і витримку. То ж ми всі вдячні їй за турботу до нас. Нехай в неї все буде добре.

З повагою: З.ЦИГАНОК, Н.КУЛІВАШКО, А.ГРИЦЕНКО, З.СУПРУНОК, М.ЧИРКОВА, Т.ВЕНІКОВА, М.ФІЛЯУР, А.СКОЛЬЗЯЄВ та інші.
с. Кам'янка.

Вчимося секретам комунікації

Нещодавно у Софіївській громаді Дніпропетровської області відбувся тренінг «Ефективні комунікації для громад», який організував Український кризовий медіа-центр у рамках Програми USAID DOBRE.

Секрети ефективних комунікацій через ЗМІ та соцмережі. Системну комунікацію та співпрацю з мешканцями, якісні пресрелізи та фото дізналися представники Софіївської селищної територіальної громади Дніпропетровської області.

Коли до людей з повагою

Щастить тим людям у великих селах, де місцеві фермери не тільки сплачують податки, а в силу своїх можливостей допомагають у вирішенні соціальних питань, які тут виникають. Як то приміром Вікторія Вікторівна Любимцева з села Мар'є-Дмитрівки. Сама вона проживає в Софіївці. Але люди довірили їй обробіток своїх земельних наділів у селі Мар'є-Дмитрівка, Сергіївці, Першому Травні. Так ось, саме від жителів села Мар'є-Дмитрівки й почули ми багато хорошого про Вікторію.

Люди трохи старшого покоління пам'ятають колишнього голову колгоспу Віктора Федотовича Голого, який віддав свої кращі роки життя роботі в аграрному секторі Софіївського району. Та рано пішов з життя, земля йому пухом. А ось донька Вікторія та син Владислав успадкували справу батька й продовжують рости хліб на рідній землі.

Та розповідь свою про Вікторію Вікторівну люди, які побували у нас в редакції, пов'язали саме з тим, що днями у неї буде день народження. Ну який подарунок їй зробити? Кращого немає, аніж сказати добре, вдячне слово. А подякувати й справді є за що.

Ось, приміром, остання пригода, в якій ця жінка-фермер взяла найактивнішу участь.

— У нас у селі, — розповідає староста Віктор Іванович Шевченко, — немає централізованого водопостачання. Користуємося тією, що з артсвердловини. Таких у нас дві, вони й покривають усе село Мар'є-Дмитрівку. І ось сталася біда — вийшов з ладу насос на одній із них. Без води лишилися жителі вулиць Набережної та Центральної. Купити новий насос — це дуже недешево, тому й спитали Вікторію Вікторівну чи не може вона допомогти в цьому. Люди вже були ладні зібрати по своїх силах якусь копійку, але всю суму аж ніяк

не осилити селянам. Жінка вислухала мене і сказала так: «Не треба турбувати людей. Я спробую купити насоса». І спроба увінчалася успіхом. Привезли його з Дніпра, встановили і тепер люди з водою знову.

Прикладів таких добрих справ цього фермера можна наводити ще багато. У ці весняні передпасхальні дні в селі роботи багато. Після зими треба прибратися, підлагодити розбиті за зиму дороги. Отож при потребі Вікторія Вікторівна виділяє на це трактора.

А ось незабаром поминальні дні, треба навести лад на кладовищі. Традиційно Вікторія Любимцева потурбується про завезення піску.

В.Г.Губарева розповіла, що на все село Мар'є-Дмитрівку

є один колодязь, то Вікторія разом з братом Владиславом його доглядають. Вода для жителів цього краю — річ вартісна, отож її й цінують неабияк.

Коли яке свято в селі, то Вікторія Вікторівна завжди бере в ньому участь, як спонсор. На Новий рік розвозить людям подарунки.

А адресно скільком людям вона допомагає! Життя є життя, в ньому і радощі, і горе. Отож, при потребі, коли селяни звертаються до свого орендатора за допомогою, то ніколи не відмовить.

— Може тому й не йдуть від неї пайовики, — ділиться своїми думками колишній голова Мар'є-Дмитрівської сільської ради Валентина Григорівна Губарева. — Я пам'ятаю Вікторію ще дівчинкою, адже

вона виросла в нашому селі. Усе в ньому для неї рідне, дороге. Тут вчилася у Мар'є-Дмитрівській школі. Старанна була дівчинка, добра. І, найголовніше, відповідальна. Цю відповідальність, і проносить вона через своє життя. Звідси й повага до неї від людей.

Вікторія Вікторівна Любимцева — депутат Девладівської сільської ради, секретар земельної комісії. Люди не вперше обирають її своїм депутатом. Ще коли була Мар'є-Дмитрівська сільська рада, то вона й там була депутатом. Отож, поважають і люблять її в Мар'є-Дмитрівці.

21 квітня у Вікторії Вікторівни — день народження. Отож такі їй побажання від мар'є-дмитрівців: «Бажаємо, щоб у Вашому житті, дорога імениниці, було стільки

радості, скільки в морі є піску, і стільки щастя, скільки в ньому є води! Хай весь світ буде до Вас прихильним і щирим! Любіть самі, і нехай вас люблять глибоко, вірно і щиро! Багато успіхів і завзяття у роботі, натхнення і великого бажання до звершень! Щоб поля щедро родили, прихильним було до Вас небо. Миру. Здоров'я і щастя, родинного благополуччя і розуміння, підтримки і поваги! Хай Бог благословляє вас і веде по життю!».

Що ж, приєднуємося й ми до хороших слів. Вікторія Вікторівна — ще зовсім молода людина, попереду ще життя, тож хай буде в ньому побільше добрих справ! Даруйте людям тепло, сьогодні це так важливо!

У Великодню ніч коменданська година на Дніпропетровщині буде без змін

На Дніпропетровщині на Великдень комендантську годину не відмінитимуть. Час, коли заборонено виходити на вулицю, у містах та районах залишиться без змін. Це необхідно, аби забезпечити мешканців регіону, наголосив начальник обласної військової адміністрації Сергій Лисак. Та попросив вірян та служителів церкви поставитися до цього рішення з розумінням.

«Я поважаю традиції кожної родини. Те бажання, з яким роками люди приходили до храму на нічну службу. Але зараз маємо враховувати воєнні реалії. Наша область прифронтана, а ворог здатен на будь-що. Тому я прийняв рішення не відмінити комендант-

ську годину у Великодню ніч. Вона залишається незмінною», — сказав Сергій Лисак.

У Дніпрі та Кам'янському районі комендантська година — з опівночі. У Дніпровському, Криворізькому, Павлоградському, Новомосковському — з 23:00. У Синельниківському — з 22:00. Усюди — до 5-ї ранку. У громадах Нікопольського району час різниться — з 21:00 або 22:00 до 4:00. У цей час виходити на вулицю заборонено.

«Святкування буде у майже 600 храмах області. Тому додатково залучимо десь 1500 правоохоронців до забезпечення порядку. Як в суботу, так і в неділю. Крім церков, будемо патрулювати у парках, скверах», — розповів заступник начальника ГУ Нацполіції

області Володимир Богоніс.

Начальник Головного управління ДСНС України у Дніпропетровській

області Юрій Корецький нагадав про необхідність дотримуватися правил пожежної безпеки.

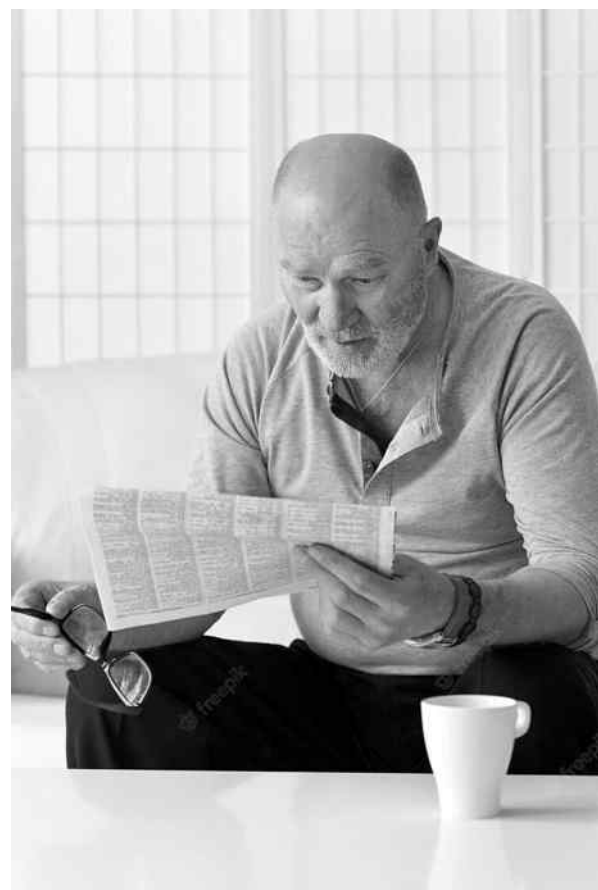
ГРАНІТНІ ПАМ'ЯТНИКИ
Встановлення, доставка.
Тел. 097 017 38 71.

РИТУАЛЬНІ ПОСЛУГИ
Оформлення похорон, доставка товару по району цілодобово.
Тел. 097 998 09 09.

ПРОДАМ

ПРОДАМ козенят. Тел. 067 345 99 21.

**Передплатіть
«Вісті Софіївщини»!**

Любі наші читачі! Триває передплата на травень та інші місяці року. Нагадуємо, що передплатити «Вісті Софіївщини» можна в будь-якому відділенні або у листонош.

Передплатити місцеву газету можна з будь-якого місяця (тільки оформлення треба зробити в попередньому місяці до 25 числа) і на будь-який строк.

Ціна газети з поштовими послугами така:
на 6 місяців – 159,14 грн.;
на 3 місяці – 82,57 грн.;
на 1 місяць – 29,19 грн.
Передплатний індекс 33576.

Оформити передплату можна також в електронному варіанті. Для цього вам треба звернутися до редакції. Виписана через Інтернет газета коштує 25 грн. на 1 місяць.

Газета «Вісті Софіївщини» пише для вас і про вас, шановні читачі – мешканці Софіївської, Девладівської та Вакулівської територіальних громад.

Передплачуйте, читайте, будьте в курсі новин!

Великодні традиції в Україні та світі

Великдень – це найважливіше свято після Різдва для всіх християн по всьому світу. У цей день всюди звучить «Христос Воскрес» – «Воістину Воскрес», а родини збираються за святковим столом. Знаменному торжеству перемоги життя над смертю передують строгий піст, Чистий четвер і Страсна п'ятниця. А у Велику неділю миряни нарешті можуть насолодитися їжею, співами й гуляннями.

За декілька днів до Великодня українці починають активно готуватися до свята. У Чистий четвер господарі прибирають у себе в домішках, наводять ідеальний порядок як у помешканнях, так і в думках. Ще до сходу сонця приймають контрастний душ або купаються у водоймах, щоб очистити тіло й душу до настання моменту, коли Ісус Христос зійшов на землю. Тоді вже ставлять тісто для випікання пасок, а яйця фарбують у яскраві й насичені кольори, прикрашають їх різноманітними візерунками. На Великдень вони перетворюються у витвір мистецтва. У Страсну п'ятницю згадують про страждання Христа, а в церквах звучать молитви. Це день, коли заборонено займатися домашніми справами й веселитися. Повір'я гласить: «Хто пісні у Страсну п'ятницю співає – на Великдень сльози проливає».

Усі ці великодні традиції дуже схожі для православних і католиків. Але все одно в кожній країні звичаї святкування Христового Воскресіння відрізняються. Ягня, шоколадні зайці, білбі, нарциси – це лише декілька атрибутів Великодня в тих краях, про які ми розкажемо.

Великобританія

Напередодні Великодня в учнів настають двотижневі канікули, а дорослі відпочивають декілька днів. У четвер британці подають милостиню, а в п'ятницю церковні дзвіниці затухають до Великої неділі. У ці дні випікають булочки, пироги з родзинками, пасхальний хліб. На вітринах крамниць, кондитерських красуються солодкі зайці, пряники, цукерки, шоколадні яйця. Дорослі готують кошики солодошів, щоб зранку привітати дітей.

А вже у неділю усі британці одягають новий та найкращий одяг і йдуть на службу. Так вони прощаються з зимою та зустрічають прихід весни, оновлення всього живого. На великодній стіл виставляють страви з баранини, легкі салати, фрикадельки, випічку, писанки, але не справжні, а шоколадні, і, звичайно ж, паску.

Для дітей влаштовують змагання. Згідно з легендою, заєць ховає пасхальні яйця в будинку, надворі, а діти мають чим швидше їх відшукати. А хто більше назбирає, той отримує приз. Серед дорослих існує своя забава. У деяких місцевостях влаштовують катання відварених яєць з невеликих схилів. У кого воно прокотиться найдовше й не трісне, той перемагає.

Німеччина

Святкові стрічки, букети з квітів, солодоші і фрукти на дверях – так починають готуватися до Великодня німці. Вулиці наряджаються шоколадними яйцями, зайцями, цукерками, які відніються в садках, на будинках, а діти бігають біля крамниць, роздивляючись ягнят у формі пирога, пряники, тістечка та багато іншого. Батьки заздалегідь збирають кошики з подарунками, а ще вигадують великодні квести для своїх чад. Малеча перевертає все в пошуках солодких скарбів.

Столи рясніють усім найсмачнішим – це блюда з риби, м'яса, штруделі, тістечка, пиріг -ягня, яке символізує місце народження Христа. А головна прикраса столу – нарциси. Німці називають їх пасхальними дзвонами. Існує вірування, що на Великдень ці квіти дзвенять.

За обіднім столом збираються всі родичі, а після вирушають на прогулянку. Часто родини виїжджають на природу. Для німців цей день знаменує переродження, коли природа звільняється від зимового покрыву й нарешті вбирається у зелене вбрання. Тому вони не люблять сидіти вдома у світлий день Воскресіння Христа, а гуляють і дихають першим весняним повітрям.

Франція

Великдень французи проводять, як і німці, на природі. У цей день повсюди люди влаштовують пікніки, а звідусіль лунають дзвони. Вони сповіщають про повернення Христа до світу живих. Але передують святу тиша, а будинки вбирають у червоні стрічки, квіти й дзвіночки. Від Страсної п'ятниці церковні дзвіниці мовчать. Так шановують пам'ять про Христа, який спокутував людські гріхи.

Як і в Великобританії та Німеччині, солодкі зайці та яйця – основні атрибути свята, французи також не можуть уявити Великдень без них. У магазинах вишукуються черги за випічкою, тістечками, шоколадними монетками й рибками.

Святкування починається з моменту, коли діти вже вишукують заховані солодоші та інші пасхальні подарунки вдома, на вулиці. Найчастіше їх ховають у траві в саду, і як тільки кошики наповнюються шоколадними яйцями, дітлахи поспішають до столу, де на них уже чекає частування.

Хоча французи не так строго постяться, але обов'язково відвідують церкву на Великдень. Коли повертаються додому, перед святкуванням моляться, а потім приступають до страв. У них побутує традиція дарувати освячені яйця та воду своїм друзям, рідним у цей радісний день.

Італія

У ніч на Страсну п'ятницю проходять стилізовані хрестові ходи грішників, які тягнуть за собою кайдани та несуть факели. А вже субота – день, коли все стихає. У неділю до Рима з'їжджаються сотні тисяч італійців з різних куточків країни, щоб взяти участь у святковій процесії. На головній площі Папа Римський благословляє прихожан і сповіщає про Воскресіння Христа.

Після офіційної частини, парафіяни збираються у колі сім'ї, друзів і частуються пасхальним сніданком. Зазвичай італійці випікають сирний пасхальний пиріг або коломба. Він нагадує традиційну українську паску, але має лимонний смак і аромат. Та все залежить від місцевості, кожний італійський регіон має свій рецепт великодньої випічки. На Сицилії готують пиріг із сиром, пшеницею та цукатами, на півдні – з сиром пекоріно, пармезаном, яйцями й ковбасою, а в Мілані печуть пасхального голуба. Це кекс з мигдалем і цукровими кульками.

У світлий понеділок італійці проводять час на природі, гуляють, улаштовують пікніки з друзями, рідними.

Австралія

Якщо в більшості європейських країн традиційними символами Великодня вважається шоколадний заєць, то для австралійців – це білбі. Пасхальні смаколики випікають у формі місцевої тварини, яка живе у їхній місцевості.

Перед тим, як піти до церкви на службу, австралійці їдять солодку булочку на сніданок. А на стіл уже ставлять смажене м'ясо, овочі, фрукти й різні десерти. На Пасху полюбують безе зі шматочками ківі, полуниці, банану чи мандарин. І куди ж без великодніх шоколадних яєць!

В Австралії теж часто проводять це свято на свіжому повітрі. Місцеві вірять, що на Пасху природа очищається, а вода набуває цілющої властивості. А ще спеціально організують фестиваль повітряних куль у вигляді пасхальних яєць, який проходить кожного року.

Марина Шнайдер

«ВІСТІ СОФІЇВЩИНИ»

Засновник: ТОВ «Редакція газети «Вісті Софіївщини».
Газета виходить з 7 травня 1994 року.
Свідоцтво серії ДП № 2246-984 ПР від 16 січня 2019 р.
Адреса редакції: 53100, смт Софіївка, вул. Шкільна, 22.
Тел. 097 26 79 453.

Директор В. О. КОВАЛЬОВА.

Газета виходить щотижня українською мовою.

Друк офсетний. Умовний друкований аркуш - 2.

Передплатний індекс 33576.

Відповідальність за рекламу несе рекламодавець, за точність викладених фактів у публікації – автор. Рукописи не повертаються. Позиція редакції може не співпадати з позицією автора публікацій.

Віддруковано ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12А. Тел. (0432) 55-63-97.

Тираж 653 прим. Зам. 235115